Kleine profeten 10 – Haggai
Bijzonderheid: doopdienst

Lezen: Haggai 2:1-5

1 op de eenentwintigste dag van de zevende maand, sprak de HEER opnieuw bij monde van de
profeet Haggai. Hij droeg hem op: 2 ‘Zeg tegen Zerubbabel, zoon van Sealtiël en gouverneur van
Juda, en tegen Jozua, zoon van Josadak en hogepriester, en tegen wie er van het volk nog over
zijn: 3 “Wie van jullie heeft deze tempel nog in zijn vroegere luister gezien? En hoe ziet hij er nu
uit? Jullie denken zeker dat het niets meer kan worden!” 4 Maar houd vol, Zerubbabel – spreekt de
HEER –, houd vol, Jozua, zoon van Josadak en hogepriester; jullie allen, bewoners van dit land,
houd vol! – spreekt de HEER. Werk door, Ik ben bij jullie – spreekt de HEER van de hemelse
machten. 5 Dat heb Ik jullie beloofd toen jullie wegtrokken uit Egypte; mijn geest zal steeds in
jullie midden zijn, wees dus niet bang.

Preek

Lieve mensen,

Slide: Wie van jullie is wel eens moedeloos?
Waarover?
(Bespreek even in twee- of drietallen)

…

Er zijn allerlei dingen waar je moedeloos van kunt worden.

Wereldwijd: de wispelturigheid van de Amerikaanse president of de agressie van de Russische. De onderdrukking van mensen om hun kleur, etniciteit, gender of religie. De niet te stoppen klimaatcrisis en het gebrek aan urgentie bij ons allemaal. En zo is er nog wel wat.

Nederland: dat we met elkaar er niet in slagen om een toekomstperspectief uit te werken. Dat dat gevolgen heeft voor wonen, ondernemen, gezondheidszorg, onderwijs en bestaanszekerheid. En voor alle vluchtelingen die ons land bereiken. De harder wordende samenleving. En zo is er nog wel wat.

In jouw omgeving en gezin: de zichtbare armoede in de stad, de onveiligheid van onze kinderen in het verkeer en op social media. Het egoïsme waarmee we elkaar behandelen. De vele gebroken relaties met alle gevolgen van dien. En zo is er nog wel wat.

In de kerk: dat er zo veel verandert, of juist dat het allemaal veel te langzaam verandert. Dat de verbinding van vroeger niet meer zo te vinden is als toen. Dat het steeds moeilijker lijkt om vacatures te vervullen. En zo is er nog wel wat.

Moedeloosheid zie je ook onder jongeren: je kan nog zo hard werken en sparen, maar het vinden, laat staan kopen, van een eigen woonruimte zit er niet in. En heeft al mijn studeren wel zin, als

straks veel banen overgenomen worden door AI? Deze wereld gaat naar de knoppen door keuzes van Boomers en wij moeten met de gevolgen leven. En zo is er nog wel wat.

In deze tijd getuigt het van moed en hoop als je ruimte hebt voor het krijgen van een kind! Geen pessimisme, maar leven vol verwachting. Dat deze wereld ook voor een volgende generatie een goede plek is om te leven. Waar haal je de moed vandaan? Nou, hier in de kerk gaat het vaak over hoop en verwachting. Gods boek, de Bijbel, spreekt ons moed in. Ook hier in Haggai.

In de tijd van Haggai was er ook veel moedeloosheid. Na zo'n 70 jaar is het volk teruggekeerd in Jeruzalem. Vanuit de ballingschap. Als ze aankomen ligt de stad in puin. De muren zijn neergehaald, de toegangspoorten in brand gestoken, de huizen verwoest. En er zijn allerlei vijanden die willen beletten dat de stad weer bewoond wordt. Ik zie de beelden van Gaza voor me. Met gevaar voor eigen leven proberen de teruggekeerde mensen hun huizen weer vorm te geven. En zowaar lukt dat.

Maar God is daar niet tevreden mee. Want ze 'vergeten' het belangrijkste: de herbouw van de tempel. En dan kun je zeggen: ja, maar waarom is dat zo belangrijk? Het is toch logisch dat je eerst voor je eigen hachje zorgt. Dat je een dak boven je gezin wilt en muren die veilig zijn. De tempel kan toch wel wachten? Waarom vraagt God daar aandacht voor? Het is al zo'n klus om je hoofd boven water te houden.

Nou, God vraagt daar aandacht voor omdat de tempel een essentiële plek is! Voor twee dingen: voor de verbinding met het hogere! Én voor de verbinding met elkaar. En die beide verbindingen zijn essentieel voor het bouwen van een toekomst. De overheid van ons land mikt op zelfredzaamheid. Onze burgemeester heeft dat terecht veranderd in sámenredzaamheid. Je kunt je eigen muren wel veilig stellen en een dak boven je eigen hoofd hebben. Maar als anderen om je heen het niet redden. Dan gaat de wereld toch stuk aan individualisme en ongelijkheid. En dus moet je oog hebben voor *common ground*, het gemeenschappelijke. En de tempel is in de tijd van Haggai daar de kern van. Samen met elkaar. En samen met God.

En de mensen rondom Haggai die beseffen dat. Vol goede moed gaan ze op zijn oproep aan de slag. Maar ja, toch sluipt de twijfel er weer in na verloop van een aantal weken. Als ze de tekeningen gemaakt hebben. Beetje gekeken hebben hoe het moet worden. De fundering is gelegd. Dan raken ze al weer ontmoedigd. Want ja, wat stelt het eigenlijk voor? Moet je met zo'n gebouw de toekomst in?

In Ezra lezen we hier ook over.

Side: 10 Terwijl de bouwers de fundering van het heiligdom van de HEER legden, stelden de
priesters, gekleed in ambtsgewaad, zich op met trompetten, en de Levieten, de
nakomelingen van Asaf, stelden zich op met cimbalen, om de HEER te prijzen volgens de
aanwijzingen van David, de koning van Israël. 11 Zij dankten en prezen de HEER, en ze
zongen in beurtzang: 'Hij is goed, eeuwig duurt zijn trouw aan Israël.' Heel het volk begon
daarop luid te juichen en de HEER te prijzen omdat de fundering van de tempel van de
HEER werd gelegd. 12 Veel priesters, Levieten en familiehoofden, de ouderen die de eerste
tempel nog hadden gezien, huilden luid toen voor hun ogen de fundering van de tempel
werd gelegd, maar vele anderen juichten en jubelden. 13 Juichen en huilen waren niet

> meer te onderscheiden, het rumoer was zo luid dat het tot op grote afstand te horen was. (Ezra 3)

Het wordt nooit meer zoals het was. Deze wereld gaat achteruit. Er is zoveel om moedeloos van te worden. Maar dan komt Haggai opnieuw in actie. God wil je bemoedigen. (*Haggai 2:4 voorlezen*) Je hoeft niet pessimistisch te zijn over de toekomst van deze wereld. Over de wereld waarin je kinderen zullen opgroeien. Houd moed. Houd vol. Werk door. Ga er voor!

De vraag is natuurlijk: waarom? Wat voor garanties geeft God?

Nou, God geeft er twee.

Slide: Ik ben met je

Kijk, de tempel is daar juist het symbool van. Dat is de plek waar de hemel de aarde raakt. Waar het hogere aansluit op onze wereld en andersom. En zeker, de tempel die er nu komt is veel kleiner en minder aangekleed dan die van Salomo. Maar daar gaat het niet om. God zelf wil aanwezig zijn in je leven. Dat is wat ook deze tempel zal belichamen.

En er is nog iets. Want het is in déze tempel dat uiteindelijk Jezus zal optreden. En Hij zegt over zichzelf: ik ben belangrijker dan de tempel. Ik ben de ultieme plek waar de hemel de aarde raakt. En ook Hij begon klein en onooglijk. Je zou kunnen denken: is dát nou waar God mee komt? Een baby in een stal? Een mens die geëxecuteerd wordt aan een kruis? Hoe kan het daardoor beter worden? Maar deze Jezus is wat God hier belooft in de woorden: ik ben met je. Dichtbij, in jouw wereld zal Ik het verschil gaan maken. In mijn zoon, die niet alleen stierf, maar ook opstond. De dood overwon. Hij wijst de weg in een wereld vol moedeloosheid. Een weg die uit is op vrede en liefde.

Slide: Mijn geest zal steeds in jullie midden zijn

God kijkt in Haggai nog verder door zijn oogharen. Hij weet wat er gaat komen. Namelijk dat Hij met zijn Geest zijn kinderen zal inspireren. Om die plek van gemeenschap vorm te geven. Een tempel. Een kerk. God zelf wil in jouw leven wonen. Niet alleen ooit, door Jezus. Maar ook nu, door zijn Geest.

En hét kenmerk van de Geest is: verbinding. We hebben het er dit weekend al heel wat over gehad bij de Alpha-cursus. De Geest wil verbinding met Jezus en God leggen. En legt verbinding tussen mensen onderling. Geen verwijdering meer, geen veroordeling, geen afstand. Geen oorlog, geen machtsmisbruik, geen egoïsme. Maar samenredzaamheid. Dat is typisch de Geest van God. En samen sta je sterk. Samen kun je bouwen aan een hoopvolle toekomst.

De Geest inspireert je dus van hogerhand. En verbindt je met elkaar. Zoals Jezus deed toen Hij op aarde was. Zo zet de Geest dat voort voor nu en de toekomst. En het mooie is: die Geest wil wonen in kleine mensjes zoals Sara, Benjamin en Evi.

…

Als het gaat over bouwen aan een gemeenschappelijke toekomst. Dan heeft God het in Haggai over de tempel. De plek waar de hemel de aarde raakt. En waar mensen met elkaar verbonden worden.

Zo'n plek wil de kerk zijn. En dus is het bemoedigend om deze woorden vandaag te lezen. Houd vol! Werk door! Samen willen we deze wereld inspireren. Door ons te richten op de stad en te gaan voor recht, verbinding en vrede. En daar zal het ook van komen!

Maar er is nog iets. Ook jij als mens wordt tempel van de Geest genoemd. Jouw lijf. Jouw bestaan. Het is hoopvol! Laat de moed niet zakken. In jou wil God zelf aanwezig zijn in deze wereld. Je mag vol genade zijn, mens van vrede, verbinder. En dat is wat God ook zegt over jullie kinderen, die straks gedoopt gaan worden. Hij zegt daarmee: Ik ben in jullie leven, wat er ook gebeurt. Dus hoef je nooit de moed te verliezen. Als ouders, als oudere generatie, ook al houd je misschien soms je hart vast.

Onze tekst eindigde met: wees niet bang. Die woorden komen meer dan 365 keer voor in de Bijbel. Voor elke dag is dat de boodschap. Die je ziet in de doop. Die je hoort in de kerk. Die je leeft in de wereld.

Amen